

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci navrhovatelů: **a) L. N.**, a **b) J. N.**, oba zast. Mgr. Markétou Vítovou, advokátkou se sídlem 5. května 1050/66, Praha, proti odpůrkyni: **obec Petříkov**, se sídlem Petříkov 61, zast. JUDr. Jakubem Klatovským, advokátem se sídlem Senovážné náměstí 978/23, Praha v řízení o kasační stížnosti odpůrkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2026, č. j. 51 A 98/2025-84, o návrhu odpůrkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh odpůrkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á**.
- II. Odpůrkyni **se u k l á d á** zaplatit ve lhůtě **3 (tří) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se odpůrkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým tento soud částečně zrušil opatření obecné povahy – územní plán obce Petříkov schválený usneseními zastupitelstva odpůrkyně ze dne 21. 11. 2024, č. j.: 7a/20/2024, 7b/20/24 a 7c/20/24.

[2] Společně s kasační stížností podala stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku namítala, že napadený rozsudek přerušil koncepční prvek veřejné infrastruktury v místě, kde je to podstatné pro její kontinuitu. Tato regulatorní mezera znemožňuje (nebo alespoň komplikuje) další koordinované řešení dopravní a technické infrastruktury, což představuje konkrétní a bezprostřední újmu. Stěžovatelka nemůže pokračovat v přípravě navazující územní studie a koordinačních úkonů. Zrušení části koridoru vede k právní nejistotě. Zároveň by nepřiznáním odkladného účinku byla stěžovatelka nucena připravovat změnu územního plánu dříve, než Nejvyšší správní soud přezkoumá napadený rozsudek, v případě úspěchu kasační stížnosti by byly takové kroky nadbytečné. Přiznání odkladného účinku

kasační stížnosti navrhovatelům nepůsobí nepoměrnou újmu. Po přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by nedošlo k žádnému faktickému zásahu do vlastnických práv navrhovatelů, ale pouze k pozastavení účinků zrušujícího rozsudku. Ke konkrétnímu zásahu do práv navrhovatelů by mohlo dojít až v navazujících řízeních. Újma stěžovatelky spočívá ve vzniku mezery v řešení veřejné infrastruktury a je nenahraditelná pozdějším úspěchem ve věci samé. Po dobu kasačního řízení musí obec koordinovat územní rozvoj v souladu s rozsudkem, který může být shledán nezákonným. Přiznání odkladného účinku svědčí také veřejný zájem na stabilitě územně-plánovací dokumentace, kontinuitě veřejné infrastruktury a dalším.

[3] Ve vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku navrhovatelé uvedli, že by stěžovatelka neměla vynakládat finanční prostředky na přípravu územní studie, která vychází z předpokladu, že kasační stížnosti bude vyhověno. Pokud by naopak stěžovatelka s kasační stížností neuspěla, bylo by nutné územní studii přepracovat, což není v souladu s veřejným zájmem na hospodaření s péčí řádného hospodáře. Zároveň navrhovatelé upozornili, že v současné době probíhají kroky ke změně územního plánu, což znamená, že osud posuzované lokality je nejistý a sama odpůrkyně nejspíše nebude v nejbližších letech činit žádný z kroků, o které opírá svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] V souladu s § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem, kterým jsou před meritorním rozhodnutím o kasační stížnosti prolomeny právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba nahlížet jako na zákonné a věcně správné až do jeho případného zrušení zákonným postupem. Odkladný účinek by tak měl být přiznáván pouze za splnění výše vymezených podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v této věci splněny.

[7] Nejvyšší správní soud v první řadě posuzoval splnění podmínky nepoměrně větší újmy na straně stěžovatelky ve srovnání s újmou, která by hrozila jiným osobám. Újma, která stěžovatelce hrozí, musí být reálná a závažná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[8] Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci neshledal důvody tvrzené stěžovatelkou za dostatečné odůvodnění nepoměrně větší újmy, než jaká může vzniknout jiným osobám. V první řadě je potřeba poznamenat, že stěžovatelka se domáhá přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z důvodů, které představují naprosto běžný následek toho, že krajský soud zrušil napadený správní akt a žalovaný (resp. zde odpůrce) následně proti tomuto zrušení brojí kasační stížností. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že i žalovaný správní orgán, případně odpůrce, může návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podat (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Nicméně nelze pominout, že

pokračování

přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem (s jehož automatickým přiznáváním v obdobných situacích zákonodárce nepočítá) a lze jej tak i v těchto případech přiznat jen za splnění přísných zákonných podmínek. Stěžovatelka musí v návrhu na přiznání odkladného jí hrozící újmu tvrdit a tato újma musí vyplývat z právních účinků rozhodnutí přezkoumávaného v dané věci (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1 As 171/2019-48).

[9] Sama stěžovatelka si v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti do jisté míry protiřečí. Na jednu stranu totiž stěžovatelka namítá, že v případě nepřiznání tohoto odkladného účinku nemůže pokračovat v přípravě navazující územní studie a koordinačních úkonů. Stěžovatelka se tedy domáhá toho, aby mohla postupovat tak, jako by krajský soud část územního plánu vůbec nezrušil a její návrh na přiznání odkladného účinku vychází z předpokladu, že jí podané kasační stížnosti bude vyhověno a tyto kroky nebudou nadbytečné. Na druhou stranu stěžovatelka ve svém návrhu namítá, že pokud by se napadeným rozsudkem řídila a reagovala na zrušení části územního plánu přípravou změny územního plánu k odstranění regulatorní mezery, mohly by tyto kroky být v případě úspěšné kasační stížnosti nadbytečné. Nejvyšší správní soud však upozorňuje, že odkladný účinek nemá sloužit k tomu, aby stěžovatelce usnadnil přípravu územního plánu, ale toliko k zabránění „nepoměrně větší újmy“, která by stěžovatelce mohla hrozit. Samotná skutečnost, že některý z kroků, ke kterým stěžovatelka v průběhu řízení o kasační stížnosti přistoupí, může být v konečném důsledku nadbytečný, tuto újmu nepředstavuje.

[10] Ostatně stěžovatelka má povinnost řídit se pravomocným soudním rozhodnutím (až do jeho případného zrušení na základě mimořádného opravného prostředku). Nejvyšší správní soud připomíná, že je třeba na napadené rozhodnutí nahlížet jako na zákonné a věcně správné. Nadto navrhovatelé zcela případně upozorňují na to, že vynakládání finančních prostředků na vypracování dalších podkladů pro možnost realizace infrastruktury v souladu se zrušenou částí územního plánu odporuje povinnosti postupovat s péčí řádného hospodáře.

[11] Sama stěžovatelka dále v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti argumentuje tím, že navrhovatelům prozatím žádná újma nehrozí, neboť k té by mohlo dojít až v dalších fázích přípravy veřejné infrastruktury. Přesto se však domáhá toho, aby mohla i po zrušení části územní dokumentace činit další kroky, kterými by s přípravou této veřejné infrastruktury pokročila, a to i po zrušujícím rozsudku krajského soudu. Právě uvedené ilustruje to, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelka v zásadě opírá jen o to, že by přiznaný odkladný účinek zjednodušil její rozhodování o tom, jaké kroky v průběhu řízení o kasační stížnosti bude činit. To ovšem hrozbu nepoměrně větší újmy, než jaká hrozí jiným osobám, neodůvodňuje.

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[13] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je dočasné povahy a nijak nepředjímá způsob rozhodnutí o kasační stížnosti.

[14] Jde-li o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II.), vycházel zdejší soud ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího

správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, zejm. bodu [23], podle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[15] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 - 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050411326**.

P o u č e n í :

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude **vymáhán** (§ 8 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, znění pozdějších předpisů).

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. června 2026

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu